

SERVIS d.o.o. u stečaju Novska

Brestača 97, OIB: 43519087965, St-517/2015

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Zagrebu
Poslovni broj spisa: St-517/15
Stečajni dužnik: **SERVIS d.o.o. u stečaju**
Brestača 97, Novska, OIB: 43519087965

Predmet: Očitovanje

Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Sisak (dalje: Vjerovnik), koje zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Sisku, dostavila je očitovanje, br. S-DO-8/2015-121, od 6.10.2020 (dalje: Očitovanje ŽDO), u kojem se prigovara dijelu Završnog računa specificiranog kao:

- a) troškovi izrade početne stečajne bilance, troškovi ispitivanja tražbina, knjigovodstvene usluge u iznosu od 86.150,00 kn
- b) troškovi poštarina, uredskog materijala, administrativnog i birotehničkog praćenja stečajnog postupka, materijalni troškovi u iznosu 59.974,17 kn i
- c) putni i materijalni troškovi stečajnog upravitelja.

Stečajni upravitelj se već očitovao na dio prigovora iz Očitovanja ŽDO, u fazi utvrđivanja troškova stečajnog postupka za potrebe diobe nakon unovčenja predmeta razlučnog prava (Očitovanje 8.6.2020.), pa nastavno na izneseno ističe da su u Završnom računu iznosi priljeva sa uključenim PDV, te u nastavku slijedi viđenje stečajnog upravitelja na Očitovanje ŽDO:

Troškovi pod a) se odnose na pružene knjigovodstvene usluge stečajnom dužniku u cijelom periodu trajanja stečajnog postupka, što je ugovoreno sa tvrtkom Biro plus doo iz Čakovca, koja je specijalizirana za pružanje navedenih usluga stečajnim dužnicima. Vjerovnik je točno napomenuo da dužnik nije obavljao djelatnost, nema zaposlenika, pa se Obrasci JOPPD ne ispunjavaju, no isto tako je presudno istaknuti da je **stečajni dužnik** tijekom stečajnog postupka iznajmljivao nekretninu koja je bila dio stečajne mase, iz čega je ostvario značajan priljev u stečajnu masu, pa je zbog tih poslovnih događaja bilo nužno voditi uredno knjigovodstvo (fakturiranje, praćenje naplate, obračuni PDVa, godišnja izvješća itd.), što je stečajni upravitelj organizirao ugovorivši suradnju sa Biro plus doo, a ni jedan stečajni vjerovnik tijekom ovog stečajnog postupka nije tome ni na koji način prigovarao, čak dapače, razlučni vjerovnik OTP BANKA d.d. iz Splita je izrazio pismenu suglasnost sa obračunom troškova stečajnog upravitelja. Stečajni upravitelj smatra da troškovi kojima se u Očitovanju ŽDO prigovara, odgovaraju stvarno pruženim uslugama i samim time predstavljaju stvarno nastali trošak za koji je stečajni upravitelj dostavio Sudu pisani, obrazloženi i dokumentirani izvještaj .

Troškovi pod b) se odnose na stvarno nastale troškove po ugovoru sa tvrtkom Turist doo iz Varaždina, kojim je regulirano korištenje svih resursa koje bilo koja pravna osoba mora imati na raspolaganju ukoliko želi normalno i po zakonskim odredbama funkcionirati. Konkretno se radi o korištenju opreme poput scan/copy aparata, informatičko-internetske opreme i raznih usmjerivača (routera), stručne službe po pitanju primitka/otpreme pošte i tome slično, te održavanje tih i nespomenutih resursa. U razdoblju na koje se odnosi pisano, obrazloženo i dokumentirano izvješće o ukupnim troškovima ovog stečajnog postupka (Podnesak od 21.2.2020.), Turist doo je ispostavljao mjesečne fakture, koje su plaćane jer su usluge korištene. Obzirom na događaje u ovom stečajnom postupku vezano uz unovčenje putem elektroničke javne dražbe i oglašavanje dosude od 14.11.2018. nevažećom (rješenje 67. St-517/2015-105), stečajni upravitelj je **ispravno** procijenio da će se ovaj stečajni postupak odužiti i pokrenuo je pregovore radi snižavanja operativnih troškova, u čemu je dijelom i uspio jer je

Turist doo prekinuo fakturirati ugovorene usluge u drugom tromjesečju 2018., dakle prije više od dvije godine, a neke od spomenutih usluga se i danas koriste (poput internetskih usluga radi e-komunikacije koja je obavezna za svakog stečajnog dužnika), obzirom da je stečajni postupak još uvijek u tijeku. I ovdje valja istaknuti da je razlučni vjerovnik OTP BANKA d.d. iz Splita izrazio pisanu suglasnost sa opisanim troškom.

U pogledu troškova pod c) stečajni upravitelj ističe da je bilo nemoguće obavljati stečajnoupraviteljsku dužnost u ovom stečajnom postupku, a da ne nastanu putni i materijalni troškovi, obzirom da se imovina koja čini stečajnu masu nalazila u Daruvaru i bilo je nužno povremeno izvršiti obilazak radi pregleda iste. Nadalje, naziv Putni i materijalni troškovi se odnosi na naziv knjigovodstvenog konta, dok su stvarno nastali samo putni troškovi zbog obilaska predmeta stečajne mase i izvršavanja ostalih stečajnoupraviteljskih poslova, sa kojim troškom je razlučni vjerovnik OTP BANKA d.d. iz Splita također bio suglasan.

Stečajni upravitelj ukazuje na rješenje Visokog trgovačkog suda br. 32 PŽ-4/2018-3, od 7.2.2018. (dalje: Rješenje VTS) u kojem je viša sudska instanca uvažila žalbu stečajnog upravitelja na odbijanje njegovog zahtjeva od strane niže sudske instance, kao neosnovanog i preinačila rješenje nižeg suda na način da je određena naknada troškova stečajnom upravitelju. U obrazloženju Rješenja VTSa stoji da troškovi stečajnog postupka trebaju biti stvarni, potrebni, dokumentirani i obrazloženi jer se radi o troškovima koji se odnose na poslove koje stečajni upravitelj „...obavlja kao tijelo stečajnog postupka i kao **produžena ruka suda**, a ne o proizvoljnim troškovima koji nisu u vezi sa stečajnim postupkom nad stečajnim dužnikom“ (str. 3, kraj pasusa 6 Rješenja VTS), te da su svi građani ravnopravni na jedinstvenom tržištu Republike Hrvatske i da svi „...imaju pravo ne samo na naknadu za svoj rad, već i na naknadu troškova u vezi s tim radom“ (str. 4, kraj pasusa 2 Rješenja VTS).

Stečajni upravitelj je u okviru svojih ovlasti organizirao nesmetanu provedbu svih zakonom predviđenih radnji radi ostvarivanja svrhe stečajnog postupka, pri čemu je bilo nužno koristiti resurse trećih osoba, što se manifestiralo nastankom troškova na teret stečajne mase koji su u cijelosti podmireni. Pružatelji usluga su poslovni subjekti koji imaju svoje obaveze i stečajni dužnik je morao podmiriti troškove za usluge koje je koristio. Navedene usluge su Sudu predočene u formi pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća o nastalim troškovima u ovom stečajnom postupku od 21.2.2020.

Slijedom svega navedenog, stečajni upravitelj predlaže da se predloženi Završni račun u ovom stečajnom postupku prihvati u cijelosti.

SERVIS d.o.o. u stečaju Novska
Dražen Vidman, stečajni upravitelj

Prilog: Rješenje VTS



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

6 St- 1029/16-55
166
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U DUBROVNIKU
IZ RUKE DUBROVNIK Preko pošte

32 Pž-4/2018-3

03-04-2018

Predano za poštu obično-prep. dne. 20

POŠTA

Broj primjerka

priloga

Taksirano

KN

POTPIS

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Alice Pelicarić, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom TRI BRATA j.d.o.o. za pekarstvo i ugostiteljstvo u stečaju, Klis, Put Majdana 14a, OIB 64850432241, kojeg zastupa stečajni upravitelj Draško Lambaša iz Šibenika, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1029/2016-47 od 1. prosinca 2017., u sjednici održanoj 7. veljače 2018.

riješio je

Uvažava se žalba stečajnog upravitelja Draška Lambaše iz Šibenika, preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1029/2016-47 od 1. prosinca 2017. u dijelu pobijane točke II. izreke kojom je odbijen kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova u iznosu od 1.077,10 kn i rješava:

Određuje se naknada troškova stečajnom upravitelju Drašku Lambaši iz Šibenika u ovoj pravnoj stvari, u iznosu od 1.077,10 kn (tisućsedamdesetsedam kuna i deset lipa).

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem određena je konačna nagrada stečajnom upravitelju u bruto iznosu od 2.000,00 kn (točka I. izreke). Zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova odbijen je kao neosnovan (točka II. izreke) u zatraženom u iznosu od 3.877,10 kn (izrada pečata, poštanske usluge, upotreba osobnog automobila u službene svrhe, cestarina, vođenje poslovnih knjiga, zatvaranje žiro-računa).

Prvostupanjski sud je utvrdio da na temelju odredbe čl. 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i na naknadu stvarnih troškova. Kako u ovom slučaju nije bilo imovine koja ulazi u stečajnu masu, prvostupanjski sud kod donošenja pobijanog rješenja nije mogao primijeniti tablicu iz odredbe čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima za unovčeni dio stečajne mase („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba). Prvostupanjski sud je ocijenio da se sukladno odredbi čl. 5. Uredbe, visina nagrade stečajnom upravitelju određuje uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina i vrijednost stečajne mase. Vrijednost unovčene imovine tek je jedan od kriterija za određivanje nagrade.

Prvostupanjski sud drži da svatko ima pravo na nagradu za obavljeni rad i zato nedostatak unovčene stečajne mase ne može biti zapreka za isplatu odgovarajuće nagrade stečajnom upravitelju. Zato je prvostupanjski sud cijeneći obujam i složenost poslova koje je stečajni upravitelj obavio, ocijenio za njega opravdanim odrediti nagradu u dosuđenom iznosu te da će se dosuđena nagrada podmiriti iz sredstava Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka, jer se ne mogu namiriti iz dužnikove imovine.

Međutim, prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova izrade pečata i poštanskih troškova, zato jer u odnosu na te troškove stečajni upravitelj nije dostavio u spis izvornike računa (list 138. do 141. spisa). Nadalje, prvostupanjski sud nije priznao stečajnom upravitelju ni troškove korištenja osobnog automobila na relaciji Šibenik-Split-Šibenik i pored izvornika putnih naloga i pored izlista troškova cestarine, jer stečajni upravitelj koji ima prebivalište izvan sjedišta prvostupanjskog suda nema pravo na naknadu prijevoznih troškova. U ovom slučaju stečajni upravitelj ima prebivalište u Šibeniku, pa prema ocjeni prvostupanjskog suda ne može svoja prava ostvarivati na teret drugih osoba. On ima pravo na rad izvan područja suda na kojem ima prebivalište, međutim, ne mogu mu se ti troškovi priznati, jer opterećuju stečajnu masu i vjerovnike.

I konačno, prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan i zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova knjigovodstvenog servisa, jer je riječ o ostalim obvezama stečajne mase zasnovanim na radnjama stečajnog upravitelja (čl. 87. SZ-a) i oni ne spadaju u troškove postupka iz odredbe čl. 156. SZ-a, o kojima sud odlučuje rješenjem, već se radi isključivo o odgovornosti stečajnog upravitelja.

Protiv odluke iz točke II. izreke ovog rješenja stečajni upravitelj je podnio žalbu samo u odnosu na stvarne troškove u ukupnom iznosu od 1.077,10 kn (izrada pečata 120,00 kn, poštarina 133,10 kn i troškovi prijevoza i cestarine 824,00 kn).

Stečajni upravitelj je u žalbi naveo da račun za izradu pečata u iznosu od 120,00 kn i računi poštanskih troškova nisu dostavljeni u izvorniku, jer su izvornici sačuvani u spisu stečajnog upravitelja. Nedvojbeno je da se svi ti troškovi odnose na stečajnog dužnika.

U odnosu na upotrebu osobnog automobila i cestarinu u iznosu od 824,00 kn, prvostupanjski sud je uskratio stvarne troškove stečajnom upravitelju suprotno odredbi čl. 94. SZ-a. Žalitelj je istaknuo da Stečajni zakon nema odredbe na temelju kojih bi se stečajnom upravitelju uskratili stvarni troškovi prijevoza samo zato što on ima prebivalište izvan sjedišta suda u čijem predmetu je imenovan stečajnim upraviteljem. Takva praksa dovodi stečajne upravitelje koji imaju prebivalište izvan sjedišta suda u kojem obavljaju dužnost stečajnog upravitelja, u neravnopravan i diskriminirajući položaj, i sasvim je suprotna Stečajnom zakonu.

Žalba stečajnog upravitelja je osnovana.

Ocijenivši rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu, primjenom odredaba iz čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj

dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ono u tom dijelu nije pravilno i zakonito.

U ovoj pravnoj stvari sporna je opravdanost i osnovanost troškova stečajnog upravitelja u ukupnom iznosu od 1.077,10 kn.

U odnosu na troškove stečajnog upravitelja u ovoj pravnoj stvari, primjenjuju se odredbe čl. 94. st. 1. i 3. SZ-a.

Odredbom čl. 94. st. 1. SZ-a propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova.

Naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća čl. 94. st. 1. SZ-a.

Stečajni upravitelj je dostavio u spis račune u preslici koji se odnose na trošak izrade pečata i na poštanske troškove. Iz tih preslika vidljivo je da se svi ti računi odnose upravo na stečajnog dužnika. Činjenica da se radi o preslikama računa, sama po sebi ne dovodi u pitanje njihovu vjerodostojnost. Ako je prvostupanjski sud i pored navedenog sumnjao u vjerodostojnost ovih računa, mogao je naložiti stečajnom upravitelju da dostavi na uvid izvornike tih računa, kako bi se uvjerio odgovaraju li preslike tim izvornicima, a ne olako i bez upozorenja u izraženu sumnju, odbiti ove troškove kao neosnovane. Riječ je o stvarnim, potrebnim, dokumentiranim i obrazloženim troškovima stečajnog upravitelja (čl. 94. st. 1. i 3. SZ-a) koji poslove stečajnog upravitelja obavlja kao tijelo stečajnog postupka i kao „produžena ruka suda“, a ne o proizvoljnim troškovima koji nisu u vezi sa stečajnim postupkom nad stečajnim dužnikom.

Neovisno o pozivanju prvostupanjskog suda na praksu ovog suda u sličnoj pravnoj stvari u kojoj je odlučeno o troškovima prijevoza osobnim automobilom i troškovima cestarine stečajnog upravitelja koji ima prebivalište izvan sjedišta suda u kojem obavlja dužnost stečajnog upravitelja, ovaj sud iznosi razloge zbog kojih smatra da takvo stajalište nije pravilno.

Naprijed citirane odredbe među osnovnim pravima stečajnog upravitelja kao tijela stečajnog postupka, utvrđuju njegovo pravo na nagradu za rad i na pravo na naknadu stvarnih troškova. U Stečajnom zakonu, kao ni u Uredbi ili u nekom drugom propisu, ne postoji odredba koja bi takvo pravo stečajnom upravitelju uskratila, samo zato što je riječ o stečajnom upravitelju čije je prebivalište izvan sjedišta suda koji provodi stečajni postupak u kojem je imenovan stečajnim upraviteljem.

Troškovi prijevoza osobnim automobilom i troškovi cestarine stečajnog upravitelja iz Šibenika, radi obavljanja poslova stečajnog upravitelja u predmetu iz nadležnosti Trgovačkog suda u Splitu, također su njegovi stvarni, dokumentirani i obrazloženi troškovi (čl. 94. st. 1. i 3. SZ-a). Ujedno, riječ je o troškovima potrebnim za vođenje ovog stečajnog postupka (čl. 94. st. 1. i 3. SZ-a u vezi s odredbom čl. 155. st. 1. ZPP-a i čl. 10. SZ-a). Drugim riječima, po ocjeni ovog suda u ovoj pravnoj stvari nije presudno odakle je stečajni upravitelj, već jesu li njegovi troškovi bili stvarni, potrebni, dokumentirani i obrazloženi.

Draško Lambaša iz Šibenika imenovan je stečajnim upraviteljem u predmetu iz nadležnosti Trgovačkog suda u Splitu, uz njegovu prethodnu suglasnost da će dužnost stečajnog upravitelja obavljati i u trgovačkim sudovima koji imaju sjedište izvan Šibenika. Svojom suglasnošću na obavljanje poslova stečajnog upravitelja izvan Šibenika, Draško Lambaša nije dao suglasnost da će te poslove izvan Šibenika, a po njegovom imenovanju, obavljati o njegovom vlastitom trošku (pa i kada je riječ o troškovima prijevoza u sud izvan njegovog sjedišta).

I stečajnom upravitelju koji obavlja poslove stečajnog upravitelja u sudu na području njegovog prebivališta, pripada pravo na stvarne troškove koje je imao putujući od mjesta prebivališta do sjedišta suda na području mjesne nadležnosti suda. Uskraćivanjem ovih troškova stečajnom upravitelju, on bi se doveo ne samo u neravnopravan položaj sa stečajnim upraviteljima koji te poslove obavljaju na području teritorijalne nadležnosti suda unutar kojeg je njihovo prebivalište, već bi se doveli i u neravnopravan položaj sa svim građanima Republike Hrvatske koji obavljaju poslove izvan svog prebivališta na jedinstvenom tržištu Republike Hrvatske na kojem su svi ravnopravni i na kojem imaju pravo ne samo za naknadu za svoj rad, već i na naknadu troškova u vezi s tim radom.

Konačno, uskraćivanjem stečajnom upravitelju čije je prebivalište izvan sjedišta suda naknade za stvarne troškove prijevoza, sudovi bi bez ovlasti za takvo postupanje, derogirali važeće zakonske odredbe koje takav rad dopuštaju tim stečajnim upraviteljima, kao i namjeru zakonodavca koju je imao donošenjem baš takvog propisa, kao i propisa o pravu stečajnog upravitelja na naknadu stvarnih troškova.

Slijedom navedenog, ovaj sud drži da odluka o uskraćivanju navedenih troškova Drašku Lambaši u pobijanom dijelu, nije pravilna niti je utemeljena na zakonu. Suprotna odluka učinila bi obavljanje poslova stečajnog upravitelja, stečajnim upraviteljima imenovanim u sudovima izvan njihovog prebivališta, nemogućim. Jedino što sudovi kod odlučivanja o zahtjevima za naknadu ovih troškova osnovano mogu i trebaju, je cijeliti jesu li ti troškovi bili stvarni, potrebni za rad u konkretnom stečajnom postupku, dokumentirani i obrazloženi.

Prvostupanjski sud se u obrazloženju pobijanog rješenja kao na razlog za svoju odluku pozvao i na to da bi u suprotnom, ovi troškovi opterećivali stečajnu masu i stečajne vjerovnike. Neovisno o tome što ovaj sud takvo stajalište drži neosnovanim, jer je ovdje riječ o tijelu stečajnog postupka koje ostvaruje pravo na nagradu i pravo na naknadu stvarnih troškova za svoj rad sukladno zakonu neovisno o opterećenju stečajne mase i stečajnih vjerovnika, u ovoj pravnoj stvari takvo stajalište je dodatno pogrešno, jer se ovdje stečajni upravitelj namiruje iz Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka.

I konačno, eventualno povezivanje sudske prakse nedosuđivanja troškova prijevoza odvjetnicima koji zastupaju svoje stranke u sudovima izvan njihovog prebivališta, po ocjeni ovog suda u ovoj pravnoj stvari je neprimjereno i neprimjenjivo. Takvi odvjetnici imaju pravo na naknadu tih troškova od svoje stranke, upravo zato jer je njihova stranka htjela baš njih da je zastupaju. Stečajnom upravitelju je mogućnost obavljanja poslova stečajnog upravitelja izvan njegovog prebivališta, odredio i dopustio zakon, a zakon mu zato dopušta i pravo na nagradu i pravo na naknadu stvarnih troškova, jednako kao i stečajnim upraviteljima koji svoje poslove obavljaju isključivo na području sjedišta suda u kojem imaju i prebivalište.

Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci (čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a).

U preostalom dijelu točke II. izreke rješenja prvostupanjskog suda kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova u iznosu od 2.800,00 kn, ovo rješenje ostaje neizmijenjeno.

Zagreb, 7. veljače 2018.



Predsjednica vijeća
Alica Pelicarić, v. r.

Za točnost otpis - ovlaštenu službenicu
Brankica Curman